

שיא ריית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"א | גיליון תצ"ט | פרשת בחקתי תשפ"ב

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
20:51	18:57	ת"א - בני ברק
20:48	19:14	לונדון
22:09	20:35	ניו יורק
21:25	19:51	הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר הוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"אם בחוקתי תלכו". פירש רש"י, 'שתהיו עמלים בתורה'. ולכאורה למה יצאה מצוה זו לחלק מכל שאר המצוות שבתורה? אלא שבמצוות לימוד התורה אינו יוצא רק בלימוד וידיעת התורה אלא יש בה חלק של עמל התורה, ולכן פירט בפירושו - שזה עיקר מצוות וטעם לימוד התורה.

אוצר שיחות קודש

שתהיו עמלים בתורה...

ישקו העדרים

הנפש לאלוקיה, על התשוקה האמיתית לצמאון הדעת, לדעת עוד ועוד את מחשבת הבורא כביכול, שהיא בעצם, שלימות המצוה של לימוד התורה, לשם כך ניתנה תורה על הר סיני בקולות וברקים, לא כדי להודיע את המצוות בלבד, אלא לקשר את נשמות ישראל עם נותן התורה הקדושה.

לכן עלינו לזכור, שכל זמן שאין אנו עמלים בתורה כראוי, אין אנו זוכים ללכת בחוקי השם יתברך, כי ללכת בחוקיו הכונה להיות דבוקים בו יתברך, והדבקות לא תכון בסתם העברה בעלמא, או בידיעה די הצורך איך להתנהג, אלא התקשרות אמיצה וחזקה של הנפש לגמרי לגמרי - ללא שיוך בתורה הקדושה מתוך ידיעה שכי כך אנו דבקים בהשם יתברך, כי כן הוא האמת - אי אפשר להגיע לשום דבקות ללא לימוד התורה באופן של "תהיו עמלים בתורה".

ועל כן גדלה מעלת ההתמדה והעמל בתורה יותר מכל העבודות של עבודת השם יתברך והתגברות על נסיונות, כי אם יש בכל פרט איזו מעלה או התרוממות מסוימת, הרי שעל ידי לימוד התורה זוכים לכל המעלות כולן ולשלימות הנפש שאין כמוה, משום שהיא נכללת לגמרי במקור כל השלימות, הבורא כל עולמים, יתברך שמו.

ויתירה מזו, הנפש הטבעית נוטה אל דברים גשמיים וחומריים, המאבקים בין רצונותיה הטבעיים אל אורה הכמוס הם בלתי פוסקים, ורק הטיפול השרשי באותה נפש נענה - יכול להטות אותה אל הקדושה העליונה באורח קבוע ובלתי משתנה, ואת זה אפשר לעשות על ידי העמל בתורה הקדושה, אשר כל מי שנכנס לזה מקבל את הנטייה החדשה של הנפש - אל יחודה הגמור למאצילה ית"ש.

החולפים והעוברים.
העמל בתורה בעצמו מביא עונג רוחני לאדם, לא רק התוצאות שלו. וכיון שכן, אין מקיימים את מצוות הדבקות שעל ידי לימוד התורה בעמל וביגיעה אלא דווקא באופן כזה, ולא באופן קל ונעים, אשר תיכף כשאדם יודע את יסוד המצווה ואת ההלכות הקשורות בה - הוא מניח ועוזב את התורה, כי הלוא הושלמה המצווה...

הלימוד העמל בתורה משול לאותו מכתב יקר בעיני מקבלו, אשר לא תשבע העין מראות, הבנת הנקרא מהשורות, ומהתחבירים, ומבין השורות, ומהמשמעות, ומהרמז, ומהדרש... ומהכוונה... ומהרצון... ועוד ועוד ועוד. מי שאוהב את הקב"ה בכל לבו ובכל נפשו, לא מזיח את לבו מכל אות הכתובה בתורה הקדושה, משום שהוא מרגיש שהיא כל חיותו ומזנו לנשמתו.

לימוד שכיזה אינו פוסק לעולם, ההגות בתורה מתוך מניעים אחרים, מתוך התלהטות של תשוקה אלוקית, לקבל עוד נתח של קרבת אלוקים לי טוב, עוד פינה קדושה של התרוממות, עוד צעד לעבר האש הגדולה, המחממת, המרוממת, המחבקת את נשמת האדם ומקריבה אותו לבוראו - כך שלימוד כזה הוא השלימות הנרצית של לימוד התורה הקדושה בכלל, ושל העמל העיוני והמתמיד בפרט, אשרי מי שזוכה לעמול בתורה כל ימי חייו, שעולמו יראה בחייו - עוד בחיי חיותו בעולם הזה, הוא יראה את העונג הזה שהוא למעלה מכל התענוגים, ואין שום תענוג שבעולם אשר ישווה להם.

לכן כאשר התורה הקדושה אומרת - אם בחוקתי תלכו - בא מיד רש"י וכולל במילים אחדות את כל התורה כולה - שתהיו עמלים בתורה! משום שהעמל בתורה מורה ובא על קרבת

עמל הוא דבר לא נעים בדרך כלל, הוא דורש המון ויתור עצמי מהאדם, ואין האדם זוכה לעמול אלא בדבר שהוא יקבל ריווח גדול - שהוא יותר גדול מהמנוחה והשלחה שכרוכה באי עמל. כאשר אדם עמל, אנו יודעים שיש שכר לעמלו.

שונה מצוות תלמוד תורה משאר המצוות שבתורה. בכל פקודי אורייתא האחרים, כיון שהאדם יצא ידי חובת הרצון העליון ברוך הוא, בין אם זה בא לו בקלי קלות ובין אם זה בא לו בקושי קשיים - זכה לקיים את מאמר מי שאמר והיה העולם, הוא קיים מצוה!

לא כן היא מצוות תלמוד תורה, באופן חיצוני נראה, שיש מצוה לדעת את חוקי האלוקים ואת תורותיו, כדי שנזכה לקיים את המצוות בהידור, מתוך ידיעה איך צריך לקיימן, ומה הן ההלכות הכרוכות בקיום כל מצוה ומצוה - זה נכון, אבל זה רק חלק אחד מחלקי לימוד התורה הקדושה.

באופן רעיוני, עיקר מצות לימוד התורה היא הדבקות האמיצה בחי החיים ברוך הוא, אם אדם לומד תורה בשביל להיות דבוק בהשם יתברך, הרי שאין סוף ללימודו, ואין תכלית להתמדתו, אין הוא לומד את השורות המסוימות אך ורק כדי לידע מה כתוב בהן, ולהתנהג על פיהן... אלא הוא לומד אותן מתוך אהבה ותשוקה להכלל ברצון העליון, הרי שאין נפשו מרפה מההעמקה על גבי ההעמקה באותו באר מים חיים של קדושה ודבקות אלוקית.

אין התורה מתקיימת אלא במי שמנבל את עצמו עליה, מי שמוכן לוותר על כל החיים בשביל התורה הקדושה, אדם כזה מחוייב להרגיש עריבות נעימות ידידות זיו השכינה הקדושה, באופן נעלה כזה, עד שגדולה העריבות המתוקה שהוא מרגיש בלימוד התורה - הרבה יותר מהתענוגים הגשמיים

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת בהוקותי תשע"ה שבת מברכים הודש סיון בבית מדרשנו בגבעה ב'

בעמל התורה ובעסקה תמיד, על כן סיבב בתבונתו ונתן להם מקום שידעו הכל דברי תורתו על כל פנים, שאין ספק כי כל אדם נמשך לקבוע דירתו במקום שממונו שם. ולכן בהעלות כל איש מעשר כל בקר וצאן שלו שנה שנה במקום שעסק החכמה והתורה שם והיא ירושלים, ששם הסנהדרין יודעי דעת ומביני מדע, וכמו כן נעלה לשם מעשר תבואתנו בארבע שני השמיטה, כמו שידוע שמעשר שני נאכל שם, וכן נטע רבעי שנאכל שם, על כל פנים או ילך שם בעל הממון עצמו ללמוד תורה או ישלח לשם אחד מבניו שילמד שם ויהיה ניוון באותן פירות. ומתוך כך יהיה בכל בית ובית מכל ישראל איש חכם יודע התורה, אשר ילמד בחכמתו כל בית אביו, ובכן תימלא הארץ דעה את יי. כי אם חכם אחד לבד יהיה בעיר או אפילו עשרה, יהיו הרבה מבני אדם שבעיר וכל שכן הנשים והילדים שלא יבואו לפניהם כי אם פעם אחת בשנה, או אפילו ישמעו דבריהם פעם בשבוע ילכו הבית וישליכו כל דברי החכם אחרי גום, אבל בהיות המלמד בכל בית ובית שוכן שם ערב ובוקר וצהרים ויזהירם תמיד, אז יהיו כולם, אנשים ונשים וילדים ומוזהרים ועומדים ולא ימצא ביניהם שום דבר חטא ועוון, ויזכו למה שכתוב (ויקרא כו, יא – יב) ונתתי משכני בתוכם וגו' והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים, ע"כ.

הרי לנו מדבריו הק', שמקום בית מקדשינו מקום השראת שכנתו ית"ש, היווה מקור ושורש בפועל להנחלת יסודות הקדושה בנשמות ובבתי ישראל, כיוון דאינו דומה שמיעה לראייה. ובעוה"ר שנחרבה בית מקדשנו ותפארתנו, המציא לנו השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו בתי כנסיות ובתי מדרשות השואבים קדושתם ממקום הקדוש והמקדש ששם הוי השראת השכינה כשארז"ל (מגילה כט. עה"פ יהוהקאל יא, טז) ואהי להם למקדש מעט, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. וענין זו עלה ברצון דוד המלך להשריש ולהחדיר בקרב ישראל, למען ידעו לדורות עולם שבתי כנסיות ובתי

אני, היינו, שאיני מתנהג בכבוד עשירים ומלכים, ומשכים אני מחצות הלילה כעני הזה המשכים למלאכתו למצוא מזונותיו, ואיני כשאר המלכים הישנים עד ג' שעות שביום. וכן איני מתנהג כשאר המלכים שיושבים בכבודם ואני מתעסק בדברים המבוזים. ובודאי שמכורח המציאות היה דוד המלך עסוק גם בצרכי העם, ולכך לא היה ליבו פנוי כל היום רק בתורה ובתפילה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ועל הא גופא היה דוד המלך בא לאלפנו, דאפילו יש לו לאדם כל הסיבות שבעולם לילך ולעסוק בצרכיו הפרטיים, מ"מ, צריך הוא להיות קשור בחבלי אהבת התורה בשבתו בביתו או בלכתו בדרכיו, וזהו שאמר בכל יום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני אני הולך, רגלי מוליכות אותי לבתי כנסיות דירה פלוני אני הולך, שמתפקיד המלך לנהל את צרכי עם ישראל, ומוטל עלי כובד הנהגת העם מחוץ לכותלי בית המדרש, אולם, רגלי היה מוליכות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, היינו, שלא הסחתי ליבי אף לרגע מלימוד התורה ומקום מצותיה, כי התורה היא נר לרגלי ואור לנתיבתי כל ימי חיי, ולכן נקט קרא בלשון תלכו דמיירי בכך שאפילו יתהלך האדם בחוצות קריה בגין צרכיו או עסקיו, מ"מ זכור יזכור את אשר ציוה השי"ת בתורתנו הק' בכל צעד ושעל, ואפי' אם יהיה לפעמים בגדר חק שהיא דבר הסמוי מהלב ולפי ראות עיניו אין הדברים מתיישבים עם מה שנאמר בתורה, מ"מ בל ירהר אחרי זה אלא אדרבה יגביר אהבתו ויראתו בה' ואז תשקוט נפשו עליו.

אמנם, שומה עלינו להבין מהו גודל הנחיצות והחשיבות ללמוד או להתפלל דייקא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות כפי שהעיד ע"ע המלך דוד. וי"ל בהקדם דברי החינוך בפרשתינו (מצוה סס – מצות מעשר בהמה) וז"ל: משרשי המצוה, שהאל ברוך הוא בחר בעם ישראל וחפץ למען צדקו להיות כולם עוסקי תורתו ויודעי שמו, ובחכמתו משכם במצוה זו למען ילמדו יקחו מוסר, כי יודע אלהים שרוב בני אדם נמשכים אחר החומר הפחות בשגם הוא בשר, ולא יתנו נפשם

בתו"ק (ויקרא כו, ג) אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם. וברש"י הק' ביאר, יכול זה קיום המצות, כשהוא אומר ואת מצותי תשמרו, הרי קיום המצות אמור, הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו, שתהיו עמלים בתורה, ע"כ. ובמדרש רבה כאן (פרשה לה סימן א) הה"ד (תהלים קיט, נט) חשבת דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך, אמר דוד, רבש"ע, בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר, למקום פלוני ולבית דירה פלוני אני הולך, והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, הה"ד ואשיבה רגלי אל עדותיך. וריבוי הדייקים נראים לעין כל. א. למה נקט תואר התורה בלשון חק ב. מהו כוונת אומרו תלכו ולא אמר בלשון לימוד או קיום. ג. לכאורה במושכל ראשון משמע מדברי המדרש שהיה ברצון דוד לברוח מבית המדרש כתינוק הבורח מבית הספר, אלא שהיה רגליו מוליכות אותו בע"כ, אתמהא.

הנראה לבאר בעזרתו ית"ש, דהנה אחת מני המ"ב פי' המבוארים באוה"ח הק', היא, דנקט "בחוקותי" בל' רבים כיוון דהיא מורה על ב' התורות – תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ע"כ. היינו, דחוץ מתורה שבכתב שהיא ברורה לכל שומעיה, ניתן ג"כ תורה שבע"פ שהיא ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים, הכולל בתוכה יסוד היסודות וקיומו של עם ישראל על כל הלכותיה ופרטיה ודקדוקיה ומנהגיה עדי בוא יבוא ברינה בן דוד גואלינו, ומי לנו גדול מדוד המלך אשר כשמו כן הוא, שהנהיג את ישראל בעוז ובגאון ובמסירות נפש עצומה, כרועה הנאמן והמסור לצאנו, וכל ימי חייו היתה תשוקתו וחפצו לחזות בטובתם של עם ישראל והורותם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו, כפי שדרשו חז"ל (ברכות ד.) כך אמר דוד לפני הקב"ה, רבש"ע, לא חסיד אני, שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבודם, ואני ידי מלוכלכות וגו', ולא עוד אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי. וביאר במהרש"א דלעיל מינה כתיב כי עני ואביון

הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע

לרגל יומא דהילולא נ' אייר תקצ"ז

פרנסת הצדיק קצובה לו

הסכימו שיבוא מלך המשיח, ורק ביקש ממני הסכמת, והיה לי ויכוח גדול עמו, ולא הסכמתי. ובני הרה"ק הבינו הענין ושתקו. והיה שם אצל השולחן, רב גאון וחסיד מהיושבים ראשונה בשולחן, ושאל מהרה"ק למה לא הסכים, והשיב הרה"ק, שהראה לאליהו הנביא שאם יבוא משיח עכשיו אז יפלו וידחו נשמות רבות מישראל קודם בירורם, וכתוב לבל ידח ממנו נדח. שאל שוב הרב הנ"ל, רבי יהיה מה שיהיה העיקר שיבוא מלך המשיח, השיב לו הרה"ק, מנין בטוח אתה שאין אתה בתוכם.

קולו של משיח

הרה"ק רבי ארון מקראקא בן הרה"ק המאור ושמש בא להרה"ק מו"ה מרדכי מטשערנאביל זי"ע, וכשראה שהר"מ יושב בתענית תמיד שאלו מדוע אינכם אוכלים, ענה ר"מ מפני שאין אנחנו יכולים לאכול. שאל שוב מדוע אינכם יכולים לאכול, ענה מפני שאין אנחנו ישנים, ע"כ אין לנו כוח לאכול. שאל והא גופא קשיא מפני מה אינכם ישנים, ענה מפני שאין אנחנו יכולים לישן. שאל מדוע אינכם יכולים לישן, ענה מפני שאנו שומעים אנחות כבדות וזה מפריענו לישן. שאל האנחות של מי הם, אמר קולו של משיח הוא. שאל מנין לכם שהוא קולו של משיח, ענה ר"מ בילדותינו נסענו עם אבינו למקום מסויים ונעצרנו באכסניא על הדרך. הופיע לעינינו זקן אחד וביקש ליכנס לאבינו, הכנסנוהו לחדר אבינו ואבינו קיבל אותו בסבר פנים יפות, והתייחד עמו זמן רב. בצאתו ליוהו אבינו, ומפני שהזקן ה' חלש ושחוח קשתה עליו העליה על חמורו שעמד בחוץ, גחין אבינו ועלה הזקן על אבינו וממנו על החמור. כשנסע הזקן שאלנו את אבינו מי ה' אותו זקן שנכנעת וחרדת לקראתו כל כך, השיב אבינו משיח צדקינו הוא. והנה כי סליק בדרגא על גב אבינו, השמיע הזקן אנחה כבדה בשביל שעדיין בן דוד לא בא, ומני אז שומעים אנו אותה אנחה מהדהדת ומצלצלת באזנינו, ומונחת בנו כקופסא, ואין אנחנו יכולים להסיח דעתנו ממנה, וזה כואב לנו ומפריענו לישן.

פעם שאל איזה איש מרדכי מטשערנאביל זי"ע, הלא לכל איש ואיש קוצבים פרנסה בראש השנה, לאומן מאומנתו לסוחר מסחורתו, מדוע לא קוצבים להרבי פרנסה, רק הרבי צריך לנסוע במשך השנה בעיירות לבקש מהאנשים מעות. השיב לו רבי מרדכי, גם עבורי קוצבים פרנסה בר"ה שזה האיש יתן לי כך וכך מעות וזה האיש כך וכך, רק האנשים שוכחים להביא המעות אלי, ואינני רוצה שיזכירו להם מן השמים, לכן אני בעצמי נוסע עליהם להזכירם.

על מה שלא לקח

רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע אמר קודם הסתלקותו אם יאמר ויודי אין לו במה להתוודות, רק על דבר אחד אפשר שצריך לעשות תשובה, על שהיה יכול ליקח יותר מעות מבני ישראל ולא לקח.

מקוה ישראל – ה'

פעם הגיע לעיר אחת ביום השישי ערב שבת קודש ובאו אליו המון עם ליתן שלום ולהתברך מפיו, ונשתהו שם עד שהתקרב זמן בין השמשות ורצה הרה"ק לכת למקוה, אך לא יכלו להפסיקם מליכנס.

ונענה הרה"ק ואמר, מקוה ישראל ה', כשישראל נאספים יחד זהו מקוה ה', והרכין עצמו ג' פעמים, ממש כמו שטובל עצמו. כשסיפרו זאת להרה"ק מרוזין נתפעל מזה מאוד.

לא ידח ממנו נידח

פעם נתאחר הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע בחג השבועות בעת סעודת שחרית, והיתה זאת לפלא בעיני הקהל כי לא היה דרכו להתאחר, ובניו הקדושים הבינו כי יש ענין בזה, ואביהם הק' אינו ישן עתה. פתאום נפתחה הדלת והרה"ק הופיע ובה לשולחנו הטהור, ופתח ואמר: לא יהיה לכם לפלא שנתאחרתי עד עתה, כי בא אלי אורח גדול וקדוש, הוא אליהו הנביא זכור לטוב, והביא לי הסכם מכל השבעה רועים ושמונה נסיכים, ומכל צדיקי הדור, שכולם

נולד בשנת תק"ל לאביו רבי מנחם נחום מטשערנאביל, ולאמו הרבנית מרת שרה בת רבי יצחק שפירא.

בהיותו כבן ג' שנים התארס עם הרבנית חיה שרה בת רבי אהרן הגדול מקארלין. התנאים התקיימו בבית המגיד הק' הרבי ר' בער זי"ע ממעזריטש.

בשנת תקמ"ג – בערך – התקיימו הנישואין. בזיוו"ש נשא את הרבנית פייגא בת רבי דוד לייקעס.

אחר פטירת אביו הק' מילא מקומו בהנהגת העדה בטשערנאביל.

סגולת מעות לצדיק

פעם בא המגיד מטשערנאביל לעיר אחת ואחד מן המתנגדים שמע מפי החסידים שבחצות הלילה נכנסות אל המגיד נשמות לבקש את תיקונן. החליט המתנגד להתחבא בארון בחדר המגיד עד לשעת חצות, ואז יוכל להכחיש את החסידים על פניהם. הוא נכנס לתוך הארון והסתגר בו כל השעות בהן קיבל המגיד את חסידיו.

כאשר סיימו כל האנשים ליכנס להרב המגיד, והדלת נסגרה, החלו הנשמות להגיע בזו אחר זו לבקש תיקונן, והמתנגד שומע ושיניו דא לדא נקשן, וביניהם באה נשמה אחת וביקשה תיקון, ואמר לה המגיד, לא נתת לי מעודך ולו פרוטה אחת אפי' לו קערביל אחד, שאלה הנשמה בבכיה, ומהי תקנתי? א"ל המגיד, בבית החיים שוכן לידך אדם שנתן לי פעם חמשה קערבליך, אם הוא יוותר למענך על זכות לקערבל אחד אוכל לעזור לך, לכי ואמרי לו שאני שלחתיך. טענה הנשמה, ואולי לא יאמין לי אותו יהודי. קם הרה"ק ממקומו, ניגש אל הארון ודפק על הדלת וקרא, יעקיל, צא החוצה ולך עם הנשמה לבית העלמין, ותאמר שם בשמי שאני ביקשתי למסור חלק מהפדיון לטובת הנשמה הזו, יצא הלה מהארון ורעד מפחת ללכת בלילה לאחר חצות בליווי נשמה לבית העלמין. אמר לו המגיד, אל תירא, קח את מקלי ולך לבית העלמין בשמי.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

המשך דברות קודש מעמוד ב'

מדרשות אינם מקום קיבוץ בעלמא לישראל, אלא שיש בין כתליה חומר קדושתם היונקת היישר מבית קדשנו בירושלים, ולא קרב לימודו או תפילתו של אדם במשכנו הפרטי - לתפילתו ולימודו במקום שכינת עוזו ותפארתו. ולא עוד, דהרי מצינו בדברי חז"ל (ברכות ו:) אמר ר' יוחנן בשעה שהקב"ה בא בביתו ולא מצא בה עשרה מיד הוא כועס. וביאר במאירי שם, שכל שהגיע זמן התפילה ואין בביתו מנין הראוי, הדבר מגונה מאוד כיוון דמורה על בני אותה העיר, שליבם מרוחק מאהבת ה', והריחוק הוא הכעס הגדול והקצף המופלג, וזהו מה שארז"ל מיד הקב"ה כועס, ע"כ. ומשמע מינה דלא איירי כאן באדם שאינו מתפלל כלל ח"ו, אלא

בינם ובין קונם כשדמעתם על לחיים, צריכים נמי ההורים ליידע את בניהם ואת בנותיהם ולומר להדיא בפיהם, עד כמה דואגים הם בשלומם ובטובתם שיגדלו על ברכי התורה והיראה בקדושה ובטהרה וזו כל משאת נפשם ומאווייהם, כי דיבורים אלו מעוררים לב הקטנים והגדולים, להתהלך בחצרות בית ה', וגם כי יזקינו לא יסורו מהם לעולם.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שנזכה לעבוד את ה' בכל לבבנו ונפשינו, ונשמור חוקיו בעוה"ז ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לחיי עוה"ב, וע"י לימוד התורה וקיום מצותיה יאר ה' פניו אתנו סלה, ויזכנו לעלות לציון ברינה ובשמחה, עדי יבוא בן דוד לגאלינו במהרה בימינו, אמן.

באדם שנעדר מלבוא לבתי כנסיות ועפ"כ גרמה העדרו לכעסו של הקב"ה.

ניצבים אנו בשב"ק שמברכים חודש סיון - חודש שניתנה בו התורה לעם סגולתו. וכהנה לכך העניק לנו השי"ת את ימי הספירה ליטהר ולהתקדש כפי אשר נצטוינו לפני קבלת התורה וקדשתם היום ומחר, ובלילה הזה מסתיימת ספירת מידת היסוד שהיא ההכנה לספירת מלכות שהיא תכליתה של כל איש ישראל לתקן עולם במלכות ש ד', וכבר ידוע מדברי השל"ה הק' (עניני תפילה וקריאת התורה) שגב ערכה הרם של תפילת האב והאם על צאצאיהם בפרט בער"ח סיון, כי אז נקראים אנו בנים לה' אלוקינו. והנראה לי להאיר, כי בנוסף על תפילתם על בניהם

• לעילוי נשמת •

מרת **יטל קענדל** בת ר' **משה ע"ה**
נלב"ע כ"א אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה.

זכות הפצת מעיינות הקודש, תעמוד לה לטובת נשמתה להתברך בכל טייל דמיטב.

נדבת בנה הרה"ח **דוד נחום בוקצין** הי"ו

הודעה חשובה

בעקבות בעיות טכניות
שבת התאחדות לאברכי קהילתנו
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
נדחה להמשך הקיץ
פרטים נוספים יפורסמו בקרוב

ועד השבת

בגבעה א'
עד 150 איש
יתן להזמין לבר מצווה, ש"ב,
בריתות ושבתות חתן
אקצ'א
054-8480233/4

ברגשי גיל ושמחה הננו לברך בברכת מזל טוב חמה ולבבית את חברינו היקר
הרה"ח **משה קרימלובסקי** הי"ו
לרגל שמחת החלאקה לבנו ני"ו
יה"ר שיזכה לרווח רוב נחת וקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס
המברכים: חבורת 'זחי בהם'

השבוע בליל שב"ק פר' בחקתי
לא יערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שולחן הטהור

מזל טוב וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח אברהם משה אורי הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לנכדו

הרה"ח שלמה יוסף גרין הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לנכדו

הרה"ח יחיאל צבי עקשטיין הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לנכדו

הרה"ח מנחם מנדל ראטה הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לנכדו

הר"ר יוחנן אורי הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לבנו

הרה"ח מרדכי משי זהב הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לבנו

הר"ר שלמה עקשטיין הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לבנו

הרה"ח משה קרימלובסקי הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לבנו

הר"ר יוסף יצחק שטרן הי"ו
לרגל שמחת התגלחת לבנו

יה"ר שיזכה לראות מהם ומכל יוצ"ח
רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתידת
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

073-3834583

קול קהילתנו | התקשרו ונשמע את כל מה שיש